

<sida 1> [Och] I h[immelen syntes ett] sto[rt tecken: En qvinna beklädd med solene, och månen under hennes fötter, och på hennes] hufvud [en krona af 1]2 [st]jerno[r], [Och hon va]r hafvand[es, ropad]e[,] och pintes [med Ba]rn. Men En Röd drake som hade sju hufvuden och 10 horn, stod för quinnan, som föda skulle, på det när hon födt hade sku[lle] han äta opp he[nnes] Ba[rn.] *

Den[na] märkvärdiga syn, finnes uppte[c]k[n]ad i UppenbarelseBokens 12 Capitel: 1. o. följ. v. Man har försökt, att <sida2> [9 rader helt eller delvis borta pga skadad sida / Rad 1: helt borta / Rad 2: helt borta / Rad 3: ris[?] / Rad 4: helt borta / Rad 5: ennes / Rad 6: h - - - guds / Rad 7: Or[d?], [f]örstått / Rad 8: eller [ett ord fattas] andeli- / Rad 9: ga lju[set] som uply- / ser människan på lifsens väg. Månen är det naturliga förnuftet, som en christen måste trampa under sina fötter. Draken är den Satans magt, som genom de hedniska Presterna, ville <sida3> utrota ch[ristendo]men** i si[n börj]an[.] Att quin[nan vån]dades och [ropa]de i Barns n[öd] det betyder den andeliga sorg, som christna Församlingen och hva[rje] enskild christen [må]ste känna och erfara inom sig, för syndens och frestelsernas skull, och utvärtes för följelsens Skull. — Ty Draken törstar alltid efter de christnas blod; han vill förgöra den nya människan, så snart hon är född. Detta h[än]de redan Frälsa<sida4>s[aren som] barn. G[enom] den blod tö[rst]ige Tyrannen Herodes, ville Den koppar färgade Draken genast förgöra Frälsaren. Men det lyckades honom icke då. Omkring 100 år derefter började själafienden att släcka sin törst i de christnas blo[d] Och det var ungefärligen vid denna tid, som Johannes såg honom i synen: Och vi kunna rätt <sida5> nu se honom i samma ställning, lika mordisk och fientlig emot sanna Christna. Djefvulen hade inbillat hedningarne, att christendomen var en faslig vidskepelse, eller ett ohyggligt Svärmeri: hvar och en, som hade blifvit omvänd från hedendomen till Christendomen, ansågs således som en Svärmare: Och det är nästan samm[a] förhållande nu. Den Döda Trons Drabanter; Äro fasligt mörk rä[d] <sida6>da för dender quinnan, som ropar och vändas i Barns nöd. Djefvulen målar ut [<ut> upprepning] för den [<den> upprepning] nya födelsens sveda och verk såsom ett Djefvulens påfund: Hedningarne gjorde redan i Johannes tid, de förestälde sig, att de christna voro besatta af Onda Andar. Så ryslig såg christendomen ut i Hedningarnes ögon. Och ännu målar hin håle <sida7> ut christendomens verkningar, såsom ett verk af Sjelfva Djefvulen. När den döda Trons drabanter icke få Samvets frid, för de Christnas botpredikningar: så vänder det Andeliga hatet Ögonen afviga på Den döda Trons anhängare. De föreställa sig, att deras eget naturliga och oomvända tillstånd är christendom, derföre måste de betrakta christendomen, som ett ohyggligt Svärmeri. <sida8> Huru är det nu quinna beklädd med Solen, med månen under fötterna med kronan på hufvudet, och med korset på bröstet. Har du mod att föda fram den nya människan midt för Drakens åsyn? — Har Du mod, att ropa i din födslovånda, fast draken gör narr af dina tårar, och hotar att genast sluka [<a> överflödigt tecken] opp ditt foster? Om Du annars vet hvilken den nya människans <sida9> rätte Fader är: så bör Du icke frukta för Draken och hans anhang. Om Drakens hop gör narr af din födslovånda, och kallar Dig för en svärmare: Det gör ju intet till saken så länge som [du] har det hoppet att den Himmeske brud gummen är den nya

menniskans rätte Fader. Uti andeligt afseende försöker den gamle Ormen att dräpa den nya människan straxt efter födelsen. Då han icke <sid10> Genom frestelser och anfäktningar inifrån kan förgöra den nya människan[,] måste han genom förföljelser utifrån förgöra de christna. Han måste dräpa kroppen när han icke kan dräpa Själén. Johannes såg honom stående fram för quinnan, som ropade i Barns Nöd. Men den gamle Ormen har nu <sid11> endast bytt om skinn. När Johannes såg honom hade han sitt gamla hedniska skinn: Men nu kommer han såsom gammal christen, och vill utrota hvarje gnista till lif i christendomen: Huru är det quinna, beklädd med Solen, med månen under dina fötter, med kronan på ditt hufvud; har Du mod att föda den nya människan mitt för Drakens åsyn? Har Du mod, att visa honom din själa nöd, ehuru hans Drabanter göra narr af dina tårar. Har Du mod, att bekänna den nya människans rätta Fader, inför Draken <sid12> och inför verlden? Då [Du] quinna med Solen omklädd, med månen under fötterna Och den 12 stjerniga kronan på ditt hufvud, kan Du utan fara för Draken ropa i [till?] den Himmelske Fadren i din födslovånda; ty den nya människan skall blifva uptagen till Gud: och den gamla människan må gerna krossas af Drakens tänder. De få botfärdiga Själur, som i dag böja sina hjertan och knän vid Jesu bord, bekänne sin[a] synder inför <sid13> Herran; och bedjen den store kors dragaren, att han tager eder synda börda på sig: han är den nya människans rätte Fader. Ingen må blygas öfver sitt fruk[t]samma tillstånd, Ingen må för Skammens skull blygas att visa sig för Draken och för verlden, uti födslovånda eller uti ett ångerfullt och botfärdigt tillstånd. Draken och hans drabanter, kunna icke tåla de botfärdigas sukkar och tårar: men dessa tårar, så hoppas vi, äro räknade i himmelen. Så bekänner [bekännen] då Edra synder inför Herren och säger [sägen]: Jag fattig [syndig människa o.s.v.]

—
Original / FKHS Kollerska samlingen Nr 58 / Nationalarkivet, Helsingfors /

* Anm. Predikotexten Upp. 12:1-2 är kompletterad med stöd av Karl II:s kyrkobibel.

**Anm. Predikan har Henry Koller, Calumet, Mich. utgivit på finska i tidskriften Siionin Sanomat 1891. De mer omfattande kompletteringarna inom hakparentes är tagna ur denna källa. Observera att det var just samma Henry Koller som ägde och hade till sitt föfogande hela den s.k. Kollerska samlingen som numera finns hos Finska Kyrkohistoriska Samfundet (FKHS) i Helsingfors.